

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμ. Βουλ. 809/2007

Το Δικαστικό Συμβούλιο του Στρατοδικείου Αθηνών που συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

1. Καστάνη Θεόδωρο Στρατιωτικό Δικαστή Α', Προεδρεύοντα επειδή κωλύεται ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου
2. Παπαδακάκη Νικόλαο Στρατιωτικό Δικαστή Β', και
3. Δούκα Δημήτριο Στρατιωτικό Δικαστή Β', Εισηγητή που ορίσθηκαν από τον Προεδρεύοντα.

Συνεδρίασε στο Γραφείο του Προεδρεύοντος την 30 Μαΐου 2007.

Στη Συνεδρίαση παρίστατο ο Εισαγγελέας, Στρατιωτικός Δικαστής Β' Καναβάρης Ανδρέας, Αντεισαγγελέας και η Γραμματέας Υπγλός (ΔΓ) Βασιλειάδου Μαρία.

Το Συμβούλιο κλήθηκε ν' αποφανθεί για την ποινική υπόθεση, στην οποία ο Εισαγγελέας έχει υποβάλλει την υπ' αριθμό 313/2007 πρότασή του που έχει ως εξής:

Εισάγω στο Συμβούλιό σας σύμφωνα με τα άρθρα 32 παρ.1 και 4, 138 παρ. 2 εδ. β', και 309 παρ.1 εδ. ε' σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ. 1 ΣΠΚ την δικογραφία που μας υποβλήθηκε από την Ανακρίτρια 2^{ου} τμήματος Στρατοδικείου Αθηνών με αριθμό αναφοράς ΒΠΔ 722/07 κατά του Κ. Β. του Ε. για: α) Ανθρωποκτονία από πρόθεση και β) παράνομη οπλοχρησία και εκθέτω τα εξής:

Ο Στρης (ΠΒ) Κ. Β. την 13-2-06 κατατάχθηκε στο ΚΕΠΒ. Την 21-3-06 ενεγράφη στην δύναμη της 101 ΜΠΠ-ΠΕΠ. Αυτός γεννήθηκε το έτος ..... στα Κύθηρα και είναι πτυχιούχος της Σχολής Ηλεκτρονικών Μηχανικών Η/Υ του Ηρακλείου Κρήτης. Είναι το τέταρτο παιδί της οικογένειας των Κ. Ε. (θανόντος) και της Κ. Ε.. Ο πατέρας του Κ. Ε. χαρακτηρίζεται από τις καταθέσεις των μελών της οικογένειάς του ως βίαιος, νευρικός, οξύθυμος άνθρωπος που συχνά χειροδικούσε στη σύζυγο και τα παιδιά του. Οι τρεις κόρες Κ. Α. ηλικίας ... ετών, Κ. Σ. επίσης ηλικίας ... ετών (δίδυμη με την προηγούμενη) και Κ. Β. ηλικίας ... ετών έχουν όλες νυμφευθεί και διαμένουν η πρώτη στο Ηράκλειο, η δεύτερη στο Μαρούσι Αττικής και η τρίτη στα Μάλια Ηρακλείου. Ο Στρης (ΠΒ) Κ. Β. όντας το μόνο παιδί που έμενε μόνιμα με τους γονείς του βίωνε καθημερινά έριδες μεταξύ των γονέων του και βάνουση και κακή συμπεριφορά εκ μέρους του πατέρα του. Πέραν τούτου αντιμετώπιζε και οικονομικό πρόβλημα, ιδιαίτερα κατά τον χρόνο των σπουδών του στην Κρήτη, καθόσον ο πατέρας του επεδείκνυε ιδιαίτερη απροθυμία να τον συνδράμει στις ανάγκες του. Σαν φοιτητής αναγκαζόταν να εργάζεται παράλληλα με τις σπουδές του σε εταιρεία Η/Υ για να κερδίζει λίγα χρήματα. Έτσι, σύμφωνα με την από 17-7-06 προανακριτική απολογία του είχε αρχίσει να σκέφτεται πως θα «απαλλαγεί» από αυτόν τόσο αυτός όσο και η μητέρα του από την άδικη, απάνθρωπη και βάρβαρη συμπεριφορά του πατέρα του και είχε σκεφτεί να τον σκοτώσει. Λίγες μέρες προ της 14-7-06, του τηλεφώνησε η μητέρα του στην Λήμνο όπου υπηρετούσε και ήταν αρκετά στεναχωρημένη λόγω της άσχημης συμπεριφοράς του πατέρα του. Κατά την Ανακριτική του απολογία την ημέρα αυτή του «καρφώθηκε» η ιδέα να του κάνει «κακό» γιατί δεν άντεχε άλλο την κατάσταση αυτή και ήταν αρκετά ψυχολογικά πιεσμένος στη Μονάδα, δεδομένου ότι δεν είχε κάποιον φίλο να του εκφράσει τα συναισθήματά του. Την 13-7-06 πήρε 4ήμερη άδεια για Κύθηρα. Με το πλοίο, μέσω Πειραιά, έφθασε στα Κύθηρα περί ώρα 02.00 του Σαββάτου 15-7-06. Έχοντας

αποφασίσει να εκτελέσει το εγκληματικό το σχέδιο δεν ειδοποίησε κάποιον συγγενή του για την άφιξή του ούτε πήγε στο σπίτι του που βρίσκεται σε αραιοκατοικημένη τοποθεσία στο 3^ο χιλιόμετρο της επαρχιακής οδού Ποταμού- Χώρας Κυθήρων, αλλά διανυκτέρευσε στην ακτή. Περί ώρα 09.00 τηλεφώνησε από καρτοτηλέφωνο στον ιδιοκτήτη και οδηγό ΤΑΞΙ Μ. Κ. και του ζήτησε να τον μεταφέρει αρχικά στην πλατεία του χωριού Π., όπου έκανε ανάληψη χρημάτων από την Εθνική Τράπεζα και στη συνέχεια στην διασταύρωση του κεντρικού δρόμου με τον δρόμο της Π., απόσταση περίπου 500 μέτρων από την οικία του. Στο σημείο αυτό και περί ώρα 10.30 αποβιβάστηκε λέγοντας στον οδηγό ότι θα τον περιμένουν κάποιοι φίλοι του. Αυτός δεν πήγε στο σπίτι του, αλλά περίμενε κρυμμένος σε παρακείμενα χωράφια με θάμνους έως ότου νύχτωσε. Γύρω στις 21.00 έχοντας πάντα οπτική επαφή με το σπίτι είδε την ανιψιά του πατέρα του Χ. Ν. – Σ. με την κόρη της Π. – Π. Δ. να έρχονται με το αυτοκίνητό τους. Στο αυτοκίνητο επιβιβάστηκαν οι γονείς του και όλοι μαζί πήγαν σε εστιατόριο στην περιοχή Α. Π. όπου παρέμειναν μέχρι τα μεσάνυχτα. Μάλιστα στο εστιατόριο συνάντησαν τον θείο του εκλιπόντος Ε. Κ. και τη σύζυγό του Γ.. Στο μεταξύ ο κατηγορούμενος που είχε καταφέρει για σημαντικό αριθμό ωρών να μη γίνει αντιληπτός εισήλθε στο σπίτι και χρησιμοποιώντας γάντια, μπήκε στο δωμάτιο που κοιμόταν μόνος του ο πατέρας του και άνοιξε ελαφρά το παράθυρο που υπήρχε εκεί και «βλέπει» προς την αυλή του σπιτιού. Κατόπιν τοποθέτησε δύο φυσίγγια στο δίκαννο του πατέρα του που ήταν κρεμασμένο πίσω από την πόρτα του δωματίου και το τοποθέτησε στο ίδιο σημείο. Στη συνέχεια, αφού πρώτα κατέστρεψε τα καλώδια των δύο συσκευών τηλεφώνου του σπιτιού, έφυγε και πήγε στο σημείο που κρυβόταν. Περί ώρα 00.30 της Κυριακής 16-7-06 επέστρεψαν οι γονείς του στο σπίτι. Όταν είδε ότι όλα τα φώτα του σπιτιού έσβησαν, εισήλθε στην οικία από το ανασφάλιστο παράθυρο και αφού πλησίασε τον πατέρα του που κοιμόταν και βρισκόταν σε κατάσταση μέθης καθότι στο αίμα του ανιχνεύθηκε οινόπνευμα σε συγκέντρωση 1,69 gr/lit αίματος, χρησιμοποιώντας το κυνηγετικό δίκαννο, αφού το έφερε προς την δεξιά πλευρά του κρανίου του πυροβόλησε κατ' αυτού σχεδόν εξ' επαφής και από απόσταση 10-15 εκατοστών, προκαλώντας του βαρεία κρανιοεγκεφαλική κάκωση, από τα τραύματα αυτά ως μόνης ενεργού αιτίας επήλθε αμέσως ο θάνατος αυτού. Φεύγοντας πάλι από το παράθυρο πήρε μαζί του το δίκαννο όπλο (μάρκας ΒΑΙΚΑΛ 12mm), ένα άλλο κυνηγετικό δίκαννο παλαιού τύπου που είχε πάρει από την αποθήκη του σπιτιού, το σακάκι, το παντελόνι και το πουκάμισο του πατέρα του. Κατόπιν επιβιβάστηκε στο υπ' αριθμ. Υ.. -.. ΙΧΦ αυτοκίνητο ανοικτού τύπου του πατέρα και κινήθηκε προς την Π. (εκεί σε θαμνώδη περιοχή ανευρέθηκαν περί ώρα 12.30 της Δευτέρας 17-7-06 τα δύο όπλα, το αυτοκίνητο, το μπουφάν και το παντελόνι του πατέρα του). Στο μεταξύ η μητέρα Κ. Ε. που κοιμόταν σε διπλανό δωμάτιο, ξύπνησε περί ώρα 03.00 (την ώρα του πυροβολισμού) αλλά θεώρησε πως έκλεισε δυνατά κάποια πόρτα, άνοιξε το φως και είδε το αυτοκίνητο να φεύγει. Νομίζοντας ότι ο σύζυγός της πήγαινε στο κυνήγι δεν έδωσε σημασία. Χωρίς να κοιμηθεί παρέμεινε ξαπλωμένη στο κρεβάτι της μέχρι τις 04.40'. Τότε ανησύχησε και βγήκε έξω να δει μήπως επέστρεψε το αυτοκίνητο. Αφού είδε ότι το αυτοκίνητο έλλειπε, στη συνέχεια μπήκε στο δωμάτιο του συζύγου της και τον είδε νεκρό. Προσπάθησε να ειδοποιήσει τηλεφωνικά την οικογένεια Ε. αλλά διαπίστωσε ότι οι τηλεφωνικές συσκευές ήταν εκτός λειτουργίας. Τότε τρέχοντας πήγε περί ώρα 05.00' στην περιοχή Π. όπου είναι το σπίτι αυτών και με το αυτοκίνητό τους στο οποίο επέβαιναν ο Ε. Κ. η σύζυγός του Γ. και ο γιος τους Π. επέστρεψε. Αφού βεβαιώθηκαν ότι πράγματι ήταν νεκρός κάλεσαν με κινητό τηλέφωνο το Αστυνομικό Τμήμα Κυθήρων και ειδοποίησαν το τοπικό Νοσοκομείο. Στο μεταξύ ο δράστης πήγε στην περιοχή Δ. για να βγάλει εισιτήριο για να επιστρέψει στον Πειραιά με το πλοίο. Ήδη τα παιδιά και συγγενείς του θύματος είχαν ενημερωθεί για το συμβάν και ήλθαν στα Κύθηρα. Μεταξύ των ωρών 07.00 έως 09.00 τηλεφώνησαν κατ' επανάληψη στο κινητό τηλέφωνο του κατηγορουμένου, ο οποίος προσποιείτο ότι βρισκόταν στην

Μονάδα του στην Λήμνο και θα ζητούσε άδεια για τα Κύθηρα. Από ώρα 08.00 έως 11.30 που επιβιβιάστηκε στο πλοίο, παρέμεινε στο χώρο του λιμένα προσέχοντας να μην γίνει αντιληπτή η εκεί παρουσία του. Ευθύς ως επιβιβάστηκε στο Ε/Γ-Ο/Γ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ το οποίο θα απέπλεε στις 13.00 και μπήκε την καμπίνα του, προσήχθη από όργανο του Λιμενικού Σταθμού Α. Π. σε Αστυνομικά όργανα στο χώρο του λιμένα. Στο μεταξύ όργανα της Διευθύνσεως Ασφαλείας Αττικής είχαν πραγματοποιήσει την προηγούμενη ημέρα και ώρα 21.30 αυτοψία στο χώρο του εγκλήματος και κατάσχεσαν τις δύο τηλεφωνικές συσκευές και το τηλεχειριστήριο που βρέθηκε δίπλα στο θύμα. Επίσης τη ίδια ημέρα διενήργησε αυτοψία χώρου και του σημείου που βρέθηκε ο νεκρός ο Ιατροδικαστής της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιά ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Βασίλειος. Αυτός στην από 18-7-06 κατάθεσή του αναφέρει μεταξύ άλλων τα εξής: «...Στην περιοχή της κεφαλής και συγκεκριμένα στη δεξιά κροταφική χώρα αυτής διεπιστώθη πύλη εισόδου από βολίδα πυροβόλου όπλου, μέσης διαμέτρου δύο εκατοστών περίπου με εκχυμωτικούς τους πέριξ αυτής ιστούς και με εγκυματικούς τύπου αλλοιώσεις. Επίσης σε ακτίνα έξι εκ. περίπου πέριξ της πύλης εισόδου διαπιστώθηκαν εμπάρσεις των ιστών. Η φορά της βολίδος προσδιορίζεται πλαγίως και εκ των κάτω προς τα άνω. Εξ' αυτής υπέστη συντριπτικά κατάγματα όλων των οστών του θόλου του κρανίου, εκτεταμένες διασχίσεις των μαλακών μορίων της κεφαλής και πολτοποίηση μεγάλου τμήματος της εγκεφαλικής ουσίας και πολλαπλά κατάγματα των οστών της βάσεως του εγκεφάλου. Η απόσταση από την οποία βλήθηκε ο θανών υπολογίζεται σε δέκα έως δεκαπέντε εκατοστά περίπου». Περί ώρα 15.30 της 17-7-06 συνελήφθη ο κατηγορούμενος και αμέσως μετά ελήφθη η προανακριτική του απολογία. Την 18-7-06 απολογήθηκε ενώπιον του Ανακριτού 2ου τμήματος Στρατοδικείου Αθηνών και εκδόθηκε σε βάρος του το υπ' αριθμ. 2/07 ένταλμα προσωρινής κρατήσεως η ισχύς του οποίου διατηρήθηκε σε ισχύ για έξι ακόμα μήνες με το υπ' αριθμ. 47/07 Βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του Στρατοδικείου Αθηνών. Το γεγονός ότι ο δράστης φορούσε γάντια κατά την εκτέλεση της πράξης του προκύπτει από το ότι δεν ανιχνεύθηκε μόλυβδος στα χέρια του (σχετ. η υπ' αριθμ. πρωτ 3022/12/723-β/31-7-06 έκθεση εργαστηριακής εξέτασης της Δ.Ε.Ε./τμ. Χημικών και Φυσικών Εξετάσεων). Πάντως παρά την χρήση γαντιών ένα τμήμα δακτυλικού που βρέθηκε στην εσωτερική επιφάνεια οριζόντιου ξύλινου πλαισίου (κάσωμα) παραθύρου υπνοδωματίου ταυτίστηκε με το αποτύπωμα του αριστερού παράμεσου του δράστη, (σχετ. το υπ' αριθμ πρωτ. 06/14/14766α/1-8-06 έγγραφο της Δ.Ε.Ε./τμ. Εξερευνήσεων). Σύμφωνα με την από 14-9-06 Ιατροδικαστική Έκθεση Νεκροψίας Νεκροτομής της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιά, ο θάνατος του Κ. Ε. επήλθε συνεπεία βαρείας κρανιοεγκεφαλικής κακώσεως από πυροβόλο όπλο. Σύμφωνα με την από 1-2-07 Έκθεση Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης των ιατρών ψυχιάτρων ΠΑΠΑΔΟΥΡΑΚΗ Αντωνίου και ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ Γεωργίου «ο εξεταζόμενος κατά το χρόνο της πράξης του: 1) ως προς τον άξονα I πληρούσε τα κατά DSM-IV διαγνωστικά κριτήρια της διπλής κατάθλιψης δηλαδή της παρουσίας μειζόνων καταθλιπτικών επεισοδίων σε έδαφος δυσθυμικής διαταραχής και β) ως προς τον άξονα II, πληρούσε τα κατά DMS-IV διαγνωστικά κριτήρια της σχιζοειδούς διαταραχής προσωπικότητας, 2) εξ' αιτίας της ύπαρξης των παραπάνω διαταραχών είχε την απαιτούμενη ικανότητα να αντιληφθεί το άδικο της πράξεώς του αλλά είχε ελαττωθεί σημαντικά η ικανότητά του να ενεργήσει σύμφωνα με την περί τούτου αντίληψή του, 3) κατά τον χρόνο της εξέτασης συνέχιζε να πάσχει από δυσθυμική διαταραχή (δηλαδή εξέλειπαν τα κριτήρια της συνύπαρξης μείζονος καταθλιπτικού επεισοδίου) και συνέχιζε να παρουσιάζει σχιζοειδή διαταραχή της προσωπικότητας». Σύμφωνα με την από 6-2-07 Έκθεση Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης του νευρολόγου ψυχιάτρου ΜΥΛΩΝΑΚΗ Μανώλη που διορίστηκε ως τεχνικός σύμβουλος από τον κατηγορούμενο «Κατά τη διάπραξη του εγκλήματος της πατροκτονίας ο Β. Κ. είχε υπερβεί την οριογραμμή μεταξύ σχιζοειδούς προσωπικότητας και ενεργού σχιζοφρένειας. Έπασχε από σχιζοφρενική ψύχωση. Χειραγωγήθηκε από τη νόσο και

τα συμπτώματά της και οδηγήθηκε στην εγκληματική συμπεριφορά του. Καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της εγκληματικής συμπεριφοράς δεν είχε ούτε στο ελάχιστο συνείδηση του αδίκου των πράξεών του. Ο Β. Κ. εξακολουθεί να νοσει. Ως ασθενής έχει ανάγκη από ψυχιατρική περίθαλψη». Απολογούμενος ο κατηγορούμενος ισχυρίστηκε ότι μετάνιωσε για τη πράξη του και ότι την απόφαση της τέλεση της ανθρωποκτονίας την πήρε μόνος του και ουδείς άλλος την γνώριζε. Επειδή κατά το άρθρο 299 παρ. 1 του ΠΚ, όποιος με πρόθεση σκότωσε άλλον τιμωρείται με την ποινή της ισοβίου καθείρξεως, κατά δε την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχικής ορμής επιβάλλεται η ποινή της προσκαιρού καθείρξεως. Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας με πρόθεση απαιτείται αντικειμενικώς μεν η αφαίρεση της ζωής άλλου ανθρώπου με θετική ενέργεια ή παράλειψη οφειλόμενης από το νόμο ενέργειας, υποκειμενικώς δε δόλος, που περιλαμβάνει τη γνώση των αντικειμενικών στοιχείων της πράξης και τη θέληση καταστροφής της ζωής άλλου ανθρώπου. Από τη διατύπωση της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 299 ΠΚ προκύπτει ότι για την ποινική μεταχείριση του δράστη της ανθρωποκτονίας με πρόθεση γίνεται διάκριση του δόλου σε προμελετημένο και απρομελέτητο. Στην πρώτη περίπτωση, κατά την έννοια της διατάξεως απαιτείται ψυχική ηρεμία του δράστη είτε κατά την απόφαση είτε κατά την εκτέλεση της πράξης, ενώ στη δεύτερη περίπτωση απαιτείται ο δράστης να βρίσκεται σε βρασμό ψυχικής ορμής και κατά τη λήψη της απόφασης και κατά την εκτέλεση της πράξης (ανθρωποκτονίας), γιατί αν λείπει ο βρασμός ψυχικής ορμής σε ένα από τα στάδια αυτά δεν συντρέχουν οι όροι εφαρμογής της παρ.2 του άρθρου 299 ΠΚ για την επεικέστερη μεταχείριση του δράστη, δηλαδή για την επιβολή της πρόσκαιρης αντί της ισόβιας κάθειρξης. Για την ύπαρξη του στοιχείου του βρασμού ψυχικής ορμής, στο έγκλημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση, δεν αρκεί οποιαδήποτε αιφνίδια και απότομη υπερδιέγερση κάποιου συναισθήματος, αλλά απαιτείται η υπερδιέγερση αυτή να φτάνει σε ψυχική κατάσταση τέτοια, που να αποκλείει τη σκέψη, δηλαδή τη δυνατότητα της στάθμισης των αιτίων που κινούν στην πράξη ή απωθούν από αυτή. (ΑΠ 928/93 ΠΧ ΜΓ σελ. 978, ΑΠ 169/95 ΠΧ ΜΕ σελ. 453, ΑΠ 1672/95 ΠΧ ΜΣΤ σελ. 1058, ΑΠ 696/98 ΠΧ ΜΘ σελ. 156, ΑΠ. 343/00 ΠΧ Ν σελ. 897, ΑΠ 1239/05 ΠΧ ΝΣΤ σελ. 490). Κατ' άρθρο 34 ΠΚ η πράξη δεν καταλογίζεται στο δράστη αν, όταν τη διέπραξε, λόγω νοσηρής διατάραξης των πνευματικών λειτουργιών ή διατάραξης της συνείδησης, δεν είχε την ικανότητα να αντιληφθεί το άδικο της πράξης του ή να ενεργήσει σύμφωνα με την αντίληψή του για το άδικο αυτό. Κατ' άρθρο 36 παρ.1 ΠΚ αν εξαιτίας κάποιας από τις ψυχικές καταστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 34, δεν έχει εκλείψει εντελώς, μειώθηκε όμως σημαντική η ικανότητα για καταλογισμό που απαιτείται κατά το άρθρο αυτό επιβάλλεται ποινή ελαττωμένη (άρθρο 83). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ως «νοσηρή διατάραξη των πνευματικών λειτουργιών» νοούνται όλες οι μορφές παραφροσύνης ή φρενοπάθειας ψυχώσεις, ψυχοπάθειες, νευρώσεις», ενώ στον όρο «διατάραξη της συνείδησης» περιλαμβάνονται όλες οι ψυχικές διαταραχές οι οποίες δεν πηγάζουν από παθολογική κατάσταση του εγκεφάλου, αλλά εμφανίζονται κατ' αρχήν σε ψυχικώς υγιή άτομα και είναι πάντοτε παροδικές. Νοσηρή διατάραξη των πνευματικών λειτουργιών προκαλούν, πλην άλλων, οι ψυχώσεις, οι οποίες διακρίνονται σε τοξικές ψυχώσεις σε οργανικές ή εξωγενείς ψυχώσεις, οφειλόμενες σε οργανικές βλάβες του εγκεφάλου και σε ενδογενείς ή λειτουργικές ψυχώσεις, των οποίων η σωματική αιτία δεν είναι ειδικώς εντοπισμένη, όπως είναι ιδίως η μανιοκαταθλιπτική ψύχωση και η σχιζοφρένεια (ΑΠ 542/88 ΠΧ ΛΗ σελ. 702, ΑΠ 700/99 ΠΧ Ν σελ. 251, Εφ. Αθηνών 135/01 ΠΧ ΝΑ σελ. 552, ΑΠ 2292/03 ΠΧ ΝΔ σελ. 890 Πλημ. Αθηνών 5675/02 ΠΧ ΝΔ σελ 1083). Αν εξαιτίας μιας από τις ψυχικές αυτές καταστάσεις ο δράστης δεν είχε την ικανότητα ή είχε σημαντικά μειωθεί η ικανότητά του να αντιληφθεί το άδικο της πράξης του, δηλαδή να διακρίνει το δίκαιο από το άδικο αυτής ή να ενεργήσει σύμφωνα με την

αντίληψή του για το άδικο αυτό, δηλαδή να ενεργήσει λογικά, τότε επιβάλλεται σ' αυτόν ποινή μειωμένη. Κρίσιμος χρόνος για την ελαττωμένη ικανότητα προς καταλογισμό είναι ο χρόνος διάπραξης της πράξης. Εν όψει αυτών είναι δυνατή η τέλεση ανθρωποκτονίας σε ήρεμη ψυχική κατάσταση από δράστη ελαττωμένου καταλογισμού. (ΑΠ 501/91 Υπέρ. 1991 σελ 847 ΜΟΕ Αθηνών 342, 343/98 ΠΧ Ν σελ.838), ενώ αποκλείεται η αθροιστική εφαρμογή των άρθρων 299 παρ. 2 και 36 ΠΚ αφού ο βρασμός ψυχικής ορμής βρίσκεται μια βαθμίδα προ της διατάραξης της συνειδήσεως των άρθρων 34 και 36 ΠΚ (Ν. Χωραφά, Ποινικό Δίκαιο σελ. 261, Ν. Ανδρουλάκη, Ποινικό Δίκαιο, Ειδ. Μέρος σελ. 50, Αρ. Χαραλαμπίκη, Διάγραμμα Ποινικού Δικαίου, Δ' εκδ. σελ. 203, πρβλ. Στ Παπαγεωργίου-Γονατά ΠΧ ΝΒ, σελ. 193 επ, όπου καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ως προς το τερματικό του στοιχείο, η κατάσταση του βρασμού ψυχικής ορμής αποτελεί μία κατάσταση ιδιόμορφου μειωμένου καταλογισμού, η οποία ανάλογα του βαθμού της έλλειψης ψυχικής ηρεμίας και της παντελούς έλλειψης στάθμισης των αιτίων που οδηγούν προς το έγκλημα και εκείνων που απωθούν από την τέλεσή του, μπορεί να οδηγήσει στο ελάχιστο της ποινής κάθειρξης, μη αποκλειόμενης να οδηγήσει και σε πλήρη ανικανότητα προς καταλογισμό, όμως ως προς το σημείο εκκίνησης όταν ο δράστης αρχίζει να βιώνει το συναίσθημα ή το πάθος του, πρέπει να είναι ικανός να συλλάβει το ερέθισμα εκείνο που θα ενεργοποιήσει τη δική του ψυχική υπερδιέγερση, τονίζοντας ότι ένας ακαταλόγιστος δράστης δεν μπορεί για οποιαδήποτε αιτία να εκραγεί και να διεγερθεί πλέον ψυχικά. Το Δικαστήριο ή το Δικαστικό Συμβούλιο ερευνά αυτεπαγγέλτως αν συντρέχει κάποια από τις παραπάνω περιπτώσεις, η οποία αίρει τον καταλογισμό, εκτιμώντας ελεύθερα την ψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, η οποία είναι για το ως άνω θέμα απαραίτητο αποδεικτικό μέσο, σε συσχετισμό προς το σύνολο των λοιπών αποδεικτικών μέσων. (ΣυμβΑΠ 664/91 ΠΧ ΜΑ σελ. 1147, ΒουλΠλημ. Δράμας 150/93 ΠΧ ΜΔ σελ 97, Εφ . Αθηνών 135/01 ΠΧ ΝΑ σελ. 552, Πλημ. Άρτας 1187/02 ΠΧ ΝΓ σελ.72, Πλημ. Αθηνών 3555/04 ΠΧ ΝΣΤ σελ.79 Αγ Μπουρόπουλου, Ερμ. Κ.Π.Δ. τ.Α', σελ. 259).

Κατά την διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 εδ. α' του ν. 2168/93 περί ρύθμισης θεμάτων που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς και άλλες διατάξεις όπλο είναι κάθε μηχανήμα το οποίο με ωστική δύναμη που παράγεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτοξεύει βλήμα ή χημικές ουσίες ή ακτίνες ή φλόγες ή αέρια και μπορεί να επιφέρει κάκωση ή βλάβη της υγείας σε πρόσωπα ή βλάβη σε πράγματα ή να προκαλέσει πυρκαγιά και ιδίως κάθε πυροβόλο όπλο, χειροβομβίδα και νάρκη κάθε τύπου, όπως και κάθε συσκευή που μπορεί να προκαλέσει με οποιονδήποτε τρόπο τα ανωτέρω αποτελέσματα, κατά δε την έννοια του άρθρου 14 του ίδιου νόμου όποιος με την χρήση όπλου ή άλλου αντικειμένου αναφερομένου στον παρόντα νόμο διαπράξει κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο ή αμέλεια και καταδικαστεί ανεξάρτητα από την ποινή που επιβάλλεται γι' αυτό τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Ως χρήση ειδικότερα μπορεί να ορισθεί η πλήρης χρησιμοποίηση του αντικειμένου, που είναι προορισμένη να επιφέρει βλάβη με πλήξη (Μπέκα, ο Νόμος 495/76 σελ. 63). Για να τιμωρηθεί κάποιος για χρήση όπλου κατά το άρθρο 14 του Ν.2168/93 πρέπει να χρησιμοποιεί το όπλο σύμφωνα με τον ειδικό λειτουργικό προορισμό του ο οποίος, προκειμένου περί πυροβόλου όπλου, είναι η εκτόξευση βλήματος (ΜΟΔ Σύρου 14-19/97 ΠΧ ΜΗ σελ 185, ΑΠ 266/01 ΠΧ ΝΑ σελ. 933). Η οπλοχρησία δεν είναι αυτοτελές έγκλημα αλλά παρεπόμενο και αναγκαίο παρακολούθημα της κύριας πράξης και επομένως αυτό δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την ύπαρξη και τιμωρία της κυρίας πράξης (ΑΠ 1313/82 ΠΧ ΛΓ σελ. 510, Πλημ. Σάμου 42/93 ΠΧ ΜΔ σελ. 551, Πλημ. Αθηνών 2752/95 ΠΧ ΜΣΤ σελ. 700, Πλημ. Χαλκίδας 329/97 ΠΧ ΜΗ σελ. 302, Πλημ.Θήβας 119/04 ΑΠ 19922/02 ΠΧ ΝΓ σελ. 714, Συμβ ΑΠ 2396/04 ΠΧ ΝΕ σελ. 818, Πλημ. Θήβας 119/04 ΠΧ ΝΣΤ σελ. 647, Πλημ. Ροδόπης 79/06 ΠΧ ΝΖ σελ. 177). Στη συγκεκριμένη περίπτωση ως

προς την έλλειψη βρασμού ψυχικής ορμής και την ύπαρξη ελαττωμένου καταλογισμού επισημαίνονται τα εξής:

Ο κατηγορούμενος είχε προαποφασίσει τη θανάτωση του θύματος σε ήρεμη ψυχική κατάσταση. Τούτο προκύπτει αβίαστα από την προανακριτική του απολογία όπου καταθέτει ότι είχε αποφασίσει να «απαλλαγεί» αυτός και η μητέρα του από τον πατέρα του. Αλλά και η εκτέλεση της αποφάσεως δεν έγινε σε βρασμό ψυχικής ορμής, αφού απ' όλη τη συμπεριφορά του κατά το χρόνο που διέπραξε την εγκληματική πράξη συνάγεται ότι ενήργησε βάσει οργανωμένου σχεδίου. Έτσι, όταν πήρε άδεια για τα Κύθηρα δεν ειδοποίησε τους γονείς του ούτε κάποιον άλλον συγγενή του όταν έφτασε αλλά παρέμεινε επιμελώς κρυμμένος παραμονεύοντας την κατάλληλη στιγμή να εισέλθει μόνος κρυφά στο σπίτι, εισήλθε στο σπίτι με την χρησιμοποίηση γαντιών στην προσπάθειά του να μην αφήσει δακτυλικά αποτυπώματα, άφησε ελάχιστα ανοιχτό το παράθυρο του δωματίου που κοιμόταν ο πατέρας του για να μπορεί στον κατάλληλο χρόνο να εισέλθει εύκολα, όπλισε το δίκαννο κυνηγετικό όπλο του πατέρα του και το τοποθέτησε στην ίδια θέση που είχε τοποθετήσει αυτός προηγουμένως, κατάστρεψε τα καλώδια των δύο τηλεφωνικών συσκευών του σπιτιού, μετά το έγκλημα διέφυγε με τον ίδιο τρόπο, παίρνοντας μαζί του το όπλο με το οποίο διαπράχθηκε το έγκλημα και ένα άλλο και μάλιστα και τα ρούχα του πατέρα του, κατά τη διαφυγή του χρησιμοποίησε το αυτοκίνητο του θύματος το οποίο εγκατέλειψε σε ερημική τοποθεσία, στις επανειλημμένες τηλεφωνικές κλήσεις των συγγενικών του προσώπων όταν αυτά έμαθαν το τραγικό συμβάν δήλωνε ότι ήταν στη Λήμνο στη σκοπιά και θα ζητούσε άδεια και τέλος ευρισκόμενος στο λιμάνι εν αναμονή της αναχώρησής του προσπάθησε να διαλάβει της προσοχής παραμένοντας σε απόμερη τοποθεσία. Περαιτέρω, από την συνεχή και αδιάλειπτη βάνουση μεταχείριση της μητέρας του από το θύμα την οποία βίωνε είτε σε καθημερινή βάση είτε από διηγήσεις της μητέρας του, την πολυετή και ιδιαίτερα καταπιεστική συμπεριφορά προς αυτόν που έφτανε σε σημείο οικονομικής εξάρτησης, είχαν επηρεαστεί οι ψυχικές του λειτουργίες σε βαθμό που να μην αποκλείεται μεν η ικανότητά του να αντιληφθεί το άδικο της πράξης του και να ενεργήσει σύμφωνα με την αντίληψή του για το άδικο, αλλά μειώθηκε όμως σημαντικά η ικανότητά του για καταλογισμό. Την συμπεριφορά του πατέρα του την αντιμετώπιζε κατ' αρχήν λογικά και χωρίς εξωτερικές αντιδράσεις, του είχε δημιουργηθεί όμως αίσθημα εχθρότητας προς τα θύμα το οποίο δεν ήταν αιφνίδιο ούτε τέτοιας εντάσεως ώστε να του αναιρεθεί η ικανότητά του προς καταλογισμό. Τέλος ουδέποτε ο κατηγορούμενος έφτασε σε ψυχική κατάσταση ακαταλόγιστου παράφρονος, διότι εάν πράγματι η ψυχική του πάθηση είχε τέτοια βαρύτητα, τότε κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, με την πάροδο των ετών η κατάσταση της υγείας του θα είχε επιβαρυνθεί τόσο πολύ, ώστε οπωσδήποτε θα είχε απομακρυνθεί από τις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων για λόγους υγείας. Περαιτέρω, επιτρέπεται να χαρακτηριστεί επιεικέστερα η πράξη για την οποία διώχθηκε ο κατηγορούμενος, δηλαδή να μεταβληθεί η κατηγορία σε ελαφρότερα κολαζόμενη μορφή του ίδιου εγκλήματος χωρίς να υπάρχει έτσι μεταβολή κατηγορίας. (ΑΠ 259/67 ΠΧ ΙΖ σελ. 473). Συνεπώς προέκυψαν σε βάρος του επαρκείς ενδείξεις για να στηρίξουν κατηγορία εναντίον του για: α) Ανθρωποκτονία από πρόθεση από δράστη ελαττωμένης ικανότητας προς καταλογισμό και β) παράνομη οπλοχρησία, πράξεις που φέρονται ότι τελέσθηκαν στα Κύθηρα την 16-7-06, που προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα 299 παρ. 1 ΠΚ και 14 του Ν. 2168/93 σε συνδυασμό με τα άρθρα 12, 14 παρ. 1, 18 εδ. α και β, 26 παρ. 1 εδ. α, 27 παρ. 1, 34,36 παρ.1, 94 παρ. 1 ΠΚ και 1 παρ.1 εδ. α και β του Ν.2168/93.

Επίσης να διατηρηθεί η ισχύς του υπ' αριθμ. 2/07 εντάλματος προσωρινής κρατήσεως που διατηρήθηκε σε ισχύ για έξι ακόμα μήνες με το υπ' αριθμ. 47/07 Βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του Στρατοδικείου Αθηνών μέχρι την οριστική εκδίκαση της κατ' αυτού κατηγορίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΩ

1) Να παραπεμφθεί στο ακροατήριο του Πενταμελούς Στρατοδικείου Αθηνών ο Κ. Β. του Ε. και της Ε., ετών ... , που γεννήθηκε στα Κύθηρα το έτος .... και κατοικεί στα Κύθηρα (περιοχή Μ.) Στρτης (ΠΒ) της 101 ΜΠΠ-ΠΕΠ (ΣΑ:... / ....) Έλληνας και Χ.Ο. για να δικάσθει ως υπαίτιος του ότι: ενώ ήταν Στρατιωτικός δηλαδή Στρτης (ΠΒ) και υπηρετούσε στην 101 ΜΠΠ-ΠΕΠ, στα Κύθηρα την 16-7-06 με δύο πράξεις πραγμάτωσε δύο εγκλήματα και ειδικότερα:

α) με πρόθεση σκότωσε άλλον ευρισκόμενος σε κατάσταση διατάραξης της συνείδησης που δεν απέκλειε την ικανότητά του να αντιληφθεί το άδικο της πράξης του και να ενεργήσει σύμφωνα με την αντίληψή του για το άδικο αυτό, μείωνε όμως σημαντικά την ικανότητά του προς καταλογισμό και ειδικότερα περί ώρα 03.00 της παραπάνω ημερομηνίας αφού προηγουμένως είχε λάβει την απόφαση να φονεύσει τον πατέρα του Κ. Ε., ήλθε στα Κύθηρα έχοντας λάβει άδεια από τη Μονάδα του και αφού παρέμεινε κρυμμένος στο ύπαιθρο για 24 περίπου ώρες εισήλθε στην οικία των γονέων του που βρίσκεται σε αραιοκατοικημένη τοποθεσία στο 3^ο χιλιόμετρο της επαρχιακής οδού Ποταμού- Χώρας Κυθήρων από το παράθυρο που ο ίδιος προηγουμένως επωφελούμενος της απουσίας αυτών είχε αφήσει ανασφάλιστο, και τελώντας σε κατάσταση διπλής κατάθλιψης και σχιζοειδούς διαταραχής της προσωπικότητας, αφού πλησίασε τον πατέρα του που κοιμόταν και βρισκόταν σε κατάσταση μέθης καθότι στο αίμα του ανιχνεύθηκε οινόπνευμα σε συγκέντρωση 1,69 gr/lit αίματος, χρησιμοποιώντας το κυνηγετικό δίκαννο αυτού, μάρκας ΒΑΙΚΑΛ 12mm που ήταν κρεμασμένο πίσω από την πόρτα της κρεβατοκάμαρας, αφού το έφερε προς την δεξιά πλευρά του κρανίου του πυροβόλησε κατ' αυτού σχεδόν εξ' επαφής και από απόσταση 10-15 εκατοστών με πρόθεση να τον σκοτώσει, λαμβανομένου υπόψη του μέσου που χρησιμοποίησε και την περιοχή που έτρωσε, προκαλώντας του βαρεία κρανιοεγκεφαλική κάκωση, από τα τραύματα αυτά ως μόνης ενεργού αιτίας επήλθε αμέσως ο θάνατος αυτού.

β) Με χρήση όπλου διέπραξε το κακούργημα της ανθρωποκτονίας από πρόθεση και ειδικότερα στον παραπάνω τόπο και χρόνο χρησιμοποιώντας το κυνηγετικό δίκαννο του πατέρα του μάρκας ΒΑΙΚΑΛ 12mm πυροβόλησε μία φορά σχεδόν εξ' επαφής και από απόσταση 10-15 εκατοστών προς την δεξιά πλευρά του κρανίου του κοιμώμενου πατέρα του Κ. Β. διαπράττωντας έτσι το προαναφερθέν κακούργημα.

Δηλαδή για παράβαση των παραπάνω άρθρων.

2) Να διατηρηθεί η ισχύς του υπ' αριθμ. 2/06 εντάλματος προσωρινής κρατήσεως που διατηρήθηκε σε ισχύ για έξι ακόμα μήνες με το υπ' αριθμ, 47/07 Βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του Στρατοδικείου Αθηνών μέχρι την οριστική εκδίκαση της κατ' αυτού κατηγορίας.

Αθήνα 2 Απριλίου 2007, Ο Εισαγγελέας Στρατιωτικός Δικαστής Β' Καναβάρης Ανδρέας, Αντεισαγγελέας.

Αφού το Συμβούλιο άκουσε τον Εισαγγελέα που ανέπτυξε προφορικά την παραπάνω πρότασή του και μετά την αποχώρησή του μελέτησε την δικογραφία και σκέφτηκε κατά Νόμο.

Το Συμβούλιο αναφέρεται στα πραγματικά περιστατικά όπως αυτά διαλαμβάνονται στην Εισαγγελική πρόταση, τα οποία κάνει δεκτά, με τις εξής επισημάνσεις.

Ο κατηγορούμενος, όπως στην από 17-7-06 προανακριτική του απολογία αποδέχεται, είχε ήδη αρχίσει να σκέφτεται πως θα απαλλαγεί από τον πατέρα του.

Με το πλοίο της γραμμής έφτασε incognito στα Κύθηρα, δεν ειδοποίησε σχετικά κανέναν φίλο η συγγενή και μάλιστα δεν πήγε σπίτι του αλλά πήγε σε αραιοκατοικημένη τοποθεσία στο 3^ο χιλιόμετρο της ε.ο Ποταμού-Χώρας Κυθήρων, παρέμεινε δε κρυμμένος σε παρακείμενη θαμνώδη έκταση έως ότου νύχτωσε. Έχοντας καταφέρει να μην γίνει αντιληπτή η παρουσία του για ικανό αριθμό ωρών, παρακολούθησε την πατρική οικία χρησιμοποιώντας μάλιστα γάντια, γέμισε το κυνηγετικό όπλο του πατέρα του και το άφησε στο ίδιο σημείο από όπου το πήρε, έκοψε τα καλώδια των δυο τηλεφωνικών συσκευών της οικίας, άφησε μισάνοιχτο το παράθυρο που βλέπει προς την αυλή και κρύφτηκε στο ίδιο σημείο, περιμένοντας να νυχτώσει ώστε να μη γίνει αντιληπτή η παρουσία του.

Μετά την πράξη του, ο κατηγορούμενος αποπειράθηκε να πάρει το πλοίο της επιστροφής από τα Κύθηρα προκειμένου να μεταβεί στη Μονάδα του στη Λήμνο, λάμβανε δε όσο περισσότερες προφυλάξεις μπορούσε προκειμένου να περάσει απαρατήρητη η παρουσία του στο χώρο του λιμένα Διακόφτου, στις δε κλήσεις που δεχόταν από οικείους και συγγενείς προσποιείτο ότι ήταν ήδη στην Μονάδα του, συνελήφθη δε τελικά την στιγμή που έμπαινε στην καμπίνα του πλοίου από Λιμενικά όργανα.

Τέλος, τα όποια ψυχολογικά προβλήματα αντιμετώπιζε ο κατηγορούμενος από την βίαιη και σκληρή συμπεριφορά του πατέρα του ασφαλώς και αμβλύθηκαν και υποτονίστηκαν συντελώντας αποτελεσματικά σε αυτό η συμβίωση του κατηγορουμένου με την αδελφή του το διάστημα πριν καταταγεί στο Στρατό, όπως αναφέρεται και στην από 1-2-07 Έκθεση Ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης που διενήργησαν στον κατηγορούμενο οι ψυχίατροι ιατροί Παπαδουράκης Αντώνιος και Δημόπουλος Γεώργιος.

Επισημαίνεται στο σημείο αυτό ότι το Σκεπτικό-Συμπέρασμα της εν λόγω Ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης δεν τεκμηριώνεται με άμεσες παραπομπές στα στοιχεία εκείνα της συμπεριφοράς του κατηγορουμένου που δικαιολογούν την ασφαλή τους κατάφαση.

Από όλα τα παραπάνω, κατά την πλειοψηφούσα κρίση των μελών του Συμβουλίου, προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος σχεδίασε και τέλεσε την πράξη της ανθρωποκτονίας σε ήρεμη ψυχική κατάσταση.

Ειδικότερα οι ενέργειες του κατηγορουμένου παρουσιάζουν λογική συνέχεια, δεν είναι προϊόν στιγμιαίας «έμπνευσης» και είναι λογικά επεξεργασμένες και μελετημένες προς την αποτελεσματικότερη και ευστοχώτερη τέλεση της πράξης της ανθρωποκτονίας.

Όσον αφορά την πράξη της οπλοχρησίας, από τα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος οργάνωσε την τέλεσή της με τρόπο που δείχνει λογική συνέπεια σε αλληλουχία πράξεων καταδεικνυόντων άτομο που σκέφτεται ήρεμα και ενεργεί ψύχραιμα. Κατά την τέλεση της πράξης του ο κατηγορούμενος φορούσε γάντια, για να μην είναι ανιχνεύσιμος στα χέρια του μόλυβδος (από τη βολή με το κυνηγετικό όπλο, με το οποίο φόνευσε τον πατέρα του), ενώ ήδη λίγες ώρες νωρίτερα είχε κάνει άλλες ενέργειες που θα διευκόλυναν την πράξη του, δηλαδή είχε εισέλθει στην πατρική οικία την ώρα που όλοι απουσίαζαν, πήρε το κυνηγετικό δίκαννο του πατέρα του και αφού τοποθέτησε εντός αυτού δυο φυσίγγια, το άφησε και πάλι στο σημείο που το βρήκε, πίσω από την πόρτα του δωματίου.

Από όλες τις παραπάνω ενέργειες του κατηγορουμένου, προκύπτει ότι αυτός, κατά την πλειοψηφούσα κρίση των μελών του Συμβουλίου, τέλεσε την πράξη της παράνομης οπλοχρησίας σε ήρεμη ψυχική κατάσταση.

Ένα, όμως, μέλος του Δικαστικού Συμβουλίου και συγκεκριμένα ο Στρατιωτικός Δικαστής Β' Νικόλαος Παπαδακάκης έχει τη γνώμη ότι από τη διενεργηθείσα κυρία ανάκριση προέκυψε πως ο κατηγορούμενος φέρεται ότι τέλεσε και τις δύο πράξεις ευρισκόμενος σε κατάσταση νοσηρής διαταράξεως των πνευματικών λειτουργιών, η οποία δεν απέκλειε μεν την ικανότητα να αντιληφθεί το άδικο των πράξεών του ή να ενεργήσει σύμφωνα με την αντίληψή του για το άδικο αυτό, αλλά μείωνε σημαντικά την ικανότητά του αυτή, και εξέθεσε τα εξής:

I. Κατά τη διάταξη του άρθρου 178 στοιχ. γ' ΚΠΔ ένα από τα κυριότερα αποδεικτικά μέσα στην ποινική διαδικασία είναι και η πραγματογνωμοσύνη, κατά δε τη διάταξη του άρθρου 177§1 ΚΠΔ «οι δικαστές δεν είναι υποχρεωμένοι να ακολουθούν νομικούς κανόνες αποδείξεων, αλλά πρέπει να αποφασίζουν κατά την πεποίθησή τους, ακολουθώντας την φωνή της συνείδησής τους και οδηγούμενοι από την απροσωπώληπτη κρίση που προκύπτει από τις συζητήσεις και που αφορά την αλήθεια των πραγματικών γεγονότων, την αξιοπιστία των μαρτύρων και την αξία των άλλων αποδείξεων». Από την προαναφερόμενη αρχή της ηθικής αποδείξεως συνάγεται ότι το δικαστήριο (και το δικαστικό συμβούλιο) ερευνά αυτεπαγγέλτως αν συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις, η οποία αίρει ή μειώνει τον καταλογισμό κατά τις διατάξεις των άρθρων 34 και 36 ΠΚ, εκτιμώντας ελεύθερα την ψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη σε συσχετισμό προς το σύνολο των λοιπών αποδεικτικών μέσων, μακριά από κάθε επιταγή ή δέσμευση. Τα πορίσματα της ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης μπορεί να είναι δεσμευτικά, μόνον αν δεν υπάρχουν αντίθετα στοιχεία αναιρούντα την επιστημονική της ορθότητα και πληρότητα. Εξάλλου, κάθε φορά που δικαστής απομακρύνεται ή ολοκληρωτικώς δεν αποδέχεται το συμπέρασμα της πραγματογνωμοσύνης υποχρεούται να αιτιολογήσει την αντίθετη προς την πραγματογνωμοσύνη κρίση του, άλλως η απόφασή του τυγχάνει αναιρετέα [βλ. Γ. Αρβανίτη-Γρ. Καλφάλη-Λ.Καράμπελα-Λ. Μαργαρίτη, Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, τόμ. Α', 2001, σελ. 494-495 · ΑΠ 4/1985, ΠοινΧρον ΛΕ'(1985), 653 · ΑΠ 1288/1998, ΠοινΔικ 1998, 1107 · ΤριμΠλημΔράμας 150/1993, ΠοινΧρον ΜΔ'(1994), 97 · ΤριμΠλημΑθηνών 3922/1995, ΠοινΧρον ΜΣΤ'(1996), 940].

II. Στην υπό κρίση υπόθεση, κατά τη διάρκεια της κυρίας ανακρίσεως ερευνήθηκε η ικανότητα για καταλογισμό του κατηγορουμένου με τη διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης από τους ψυχιάτρους Αντώνιο Παπαδουράκη και Γεώργιο Δημόπουλο, αλλά και από τον νευρολόγο-ψυχίατρο Μανώλη Μυλωνάκη, ο οποίος διορίσθηκε ως τεχνικός σύμβουλος από τον κατηγορούμενο. Στην από 1-2-2007 έκθεση ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης και οι δύο πραγματογνώμονες συμφωνούν ότι ο κατηγορούμενος, κατά το χρόνο που φέρεται ότι τέλεσε τις αξιόποινες πράξεις της ανθρωποκτονίας με πρόθεση και της οπλοχρησίας πληρούσε τα κατά DSM-IV διαγνωστικά κριτήρια αφενός μεν της «διπλής κατάθλιψης, δηλαδή της παρουσίας μειζόνων καταθλιπτικών επεισοδίων σε έδαφος δυσθυμικής διαταραχής», αφετέρου δε «της σχιζοειδούς διαταραχής προσωπικότητας». Εξαιτίας δε των εν λόγω διαταραχών καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι είχε την απαιτούμενη ικανότητα να αντιληφθεί το άδικο των πράξεών του, αλλά είχε ελαττωθεί σημαντικά η ικανότητά του να ενεργήσει σύμφωνα με την περί τούτου αντίληψή του. Στην από 6-2-2007 έκθεση που συνέταξε ο τεχνικός σύμβουλος αναφέρεται ότι ο κατηγορούμενος, κατά το χρόνο που φέρεται ότι διέπραξε την πράξη της ανθρωποκτονίας, είχε υπερβεί την οριογραμμή μεταξύ σχιζοειδούς προσωπικότητας και ενεργού σχιζοφρένειας, πάσχοντας από «σχιζοφρενική ψύχωση», εξαιτίας της οποίας καταλήγει στο συμπέρασμα πως καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της εγκληματικής συμπεριφοράς δεν είχε ούτε στο ελάχιστο συνείδηση του αδικού των πράξεών του.

Επί των ανωτέρω λεκτέα τα ακόλουθα:

α) Είναι αναμφισβήτητο ότι στην από 1-2-2007 ψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη δεν παρατίθενται τα διαγνωστικά κριτήρια κατά DSM-IV, η κατάφαση των οποίων να δικαιολογεί το συμπέρασμα αυτής, αλλά υφίστανται αναφορές, έστω και συνοπτικά, στα στοιχεία εκείνα της προσωπικότητας του κατηγορουμένου που βάρυναν στην τελική κρίση των πραγματογνωμόνων επί των τεθέντων ζητημάτων. Είναι δυνατόν όμως να συμπληρωθεί η διαπιστωθείσα έλλειψη, με παραπομπή στην υπάρχουσα βιβλιογραφία για τα ανωτέρω διαγνωστικά κριτήρια, προκειμένου ο δικαστής να ελέγξει το περιεχόμενο της πραγματογνωμοσύνης και να ατιολογήσει την απόφασή του.

β) Με βάση την παραπάνω παραδοχή παρατηρείται ότι ο κατηγορούμενος, κατά το χρόνο που φέρεται ότι τέλεσε τις αξιόποινες πράξεις, πληρούσε τουλάχιστον τα διαγνωστικά κριτήρια της σχιζοειδούς διαταραχής της προσωπικότητας, τα οποία είναι: «Διάχυτο πρότυπο απόσπασης από κοινωνικές σχέσεις και περιορισμένο εύρος έκφρασης συγκινήσεων σε διαπροσωπικές σχέσεις, με έναρξη στην πρώιμη ενήλικη ζωή του ατόμου και παρουσία σε ποικιλία πλαισίων, όπως φαίνεται από τέσσερα (ή περισσότερα) από τα ακόλουθα: (1) δεν επιθυμεί ούτε ευχαριστείται από τις στενές σχέσεις, συμπεριλαμβανομένου του να είναι μέρος μιας οικογένειας (2) σχεδόν πάντα επιλέγει μοναχικές δραστηριότητες (3) δεν δείχνει παρά μικρό ή κανένα ενδιαφέρον να έχει σεξουαλικές εμπειρίες με άλλο άτομο (4) δεν παίρνει ευχαρίστηση παρά σε λίγες, ή καμία, δραστηριότητες (5) στερείται στενών φίλων ή έμπιστων προσώπων, πέρα από συγγενείς πρώτου βαθμού (6) φαίνεται να αδιαφορεί για τον έπαινο ή την κριτική των άλλων (7) δείχνει συγκινησιακή ψυχρότητα, απόσπαση, ή επιπεδωμένη συναισθηματικότητα» [βλ. σχετικά Διαγνωστικά Κριτήρια DSM-IV-TR™ (ελληνική έκδοση), 2004, σελ. 281]. Δεν προκύπτει όμως σαφώς ότι πληρούσε και τα διαγνωστικά κριτήρια της σχιζοφρένειας (όπως συμπεραίνει η έκθεση του τεχνικού συμβούλου), ελλείπει σκληρών σχιζοφρενικών χαρακτηριστικών (όπως ακουστικές ψευδαισθήσεις και παραληρητικές ιδέες).

γ) Κατόπιν των προαναφερομένων πρέπει να γίνει δεκτό ότι εξαιτίας της ως άνω νοσηρής διαταράξεως των πνευματικών λειτουργιών του κατηγορουμένου (σχιζοειδής διαταραχή της προσωπικότητας) δεν εξέλπιτε μεν εντελώς η αξιολογική ικανότητά του, αλλά μειώθηκε σημαντικά η ικανότητά του να ενεργήσει σύμφωνα με την αντίληψή του για το άδικο των πράξεών του. Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι ο όρος «νοσηρή διατάραξη των πνευματικών λειτουργιών» του άρθρου 34 ΠΚ έχει διευρυμένη έννοια, ώστε να περιλαμβάνει και τις ψυχικές ανωμαλίες, δεδομένου ότι οι βιολογικές ενδείξεις του άρθρου αυτού χρησιμοποιούνται ως νομικές έννοιες κι όχι κατά ιατρική ακριβολογία (βλ. Ι. Μανωλεδάκη, Ποινικό Δίκαιο, Επιτομή γενικού μέρους, 1985, σελ. 488). Το γεγονός δε ότι ο κατηγορούμενος ενήργησε μεθοδευμένα για την τέλεση της ανθρωποκτονίας-πατροκτονίας, όπως επίσης το γεγονός ότι μετά την τέλεση της πράξεως προσπάθησε ανεπιτυχώς να διαφύγει από το νησί και να αποπροσανατολίσει τις έρευνες για τον εντοπισμό του δράστη, δεν είναι δυνατόν άνευ ετέρου να οδηγήσουν σε κρίση για πλήρη καταλογισμό του κατηγορουμένου κατά το χρόνο που φέρεται ως τελεσθείσες οι αξιόποινες πράξεις, ούτε η αναφορά σ' αυτά συνιστά επαρκή αιτιολογία για τη μη αποδοχή των συμπερασμάτων της ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης.

III. Ενόψει όλων όσων αναφέρθηκαν, κατά την άποψη του ως άνω μειοψηφούντος μέλους του Δικαστικού Συμβουλίου, ο κατηγορούμενος πρέπει να παραπεμφθεί στο ακροατήριο του Πενταμελούς Στρατοδικείου Αθηνών για να δικασθεί για τις πράξεις της ανθρωποκτονίας με πρόθεση και της οπλοχρησίας, τις οποίες όμως τέλεσε ευρισκόμενος σε κατάσταση νοσηρής διαταράξεως των πνευματικών λειτουργιών που δεν απέκλειε μεν την ικανότητά του να αντιληφθεί το

άδικο των πράξεών του ή να ενεργήσει σύμφωνα με την αντίληψή του για το άδικο αυτό, μείωνε όμως σημαντικά την αξιολογική του ικανότητα, δηλαδή την ικανότητά του για καταλογισμό.

Επειδή το Δικαστικό Συμβούλιο έκρινε κατά πλειοψηφία ότι συντρέχουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής για την παραπομπή του Κ. Β. του Ε. στο ακροατήριο του Πενταμελούς Στρατοδικείου Αθηνών, για: α) Ανθρωποκτονία από πρόθεση σε ήρεμη ψυχική κατάσταση και β) παράνομη οπλοχρησία σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, πράξεις που φέρονται ότι τελέστηκαν απ' αυτόν στα Κύθηρα την 16-7-2006, πρέπει να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο του Πενταμελούς Στρατοδικείου Αθηνών, για να δικάσει για τις πράξεις αυτές που διώκονται και τιμωρούνται από τα άρθρα 299 παρ. 1 ΠΚ και 14 του Ν. 2168/93 σε συνδυασμό με τα άρθρα 12, 14 παρ. 1, 18 εδ. α και β, 26 παρ. 1 εδ. α, 27 παρ. 1, 34, 36 παρ. 1, 94 παρ. 1 ΠΚ και 1 παρ.1 εδ. α και β του Ν.2168/93.

Επειδή συντρέχει νόμιμη περίπτωση να διατηρηθεί σε ισχύ το υπ' αριθμόν 2/06 ένταλμα προσωρινής κράτησης που διατηρήθηκε σε ισχύ για έξι ακόμα μήνες με το υπ' αριθμ. 47/07 Βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του Στρατοδικείου Αθηνών, μέχρις οριστικής εκδικάσεως της προκειμένης κατ' αυτού κατηγορίας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αφού είδε και τα άρθρα 178 παρ. 10, 198 παρ. 1β', 213 παρ. 1, 214 περ. β' ΣΠΚ, 282, 296, 308 παρ. 1, 309 παρ. 1 ε', και 313 και 315 παρ. 1 ΚΠΔ.

1. **Διατάσσει κατά πλειοψηφία** την παραπομπή στο ακροατήριο του Πενταμελούς Στρατοδικείου Αθηνών του Κ. Β. του Ε. και της Ε., ετών ....., που γεννήθηκε στα Κύθηρα το έτος ..... και κατοικεί στα Κύθηρα (περιοχή Μ.), Στρτη (ΠΒ) της 101 ΜΠΠ-ΠΕΠ (ΣΑ:...../.....), Έλληνα και Χ.Ο. για να δικάσθει ως υπαίτιος του ότι:

Ενώ ήταν Στρατιωτικός δηλαδή Στρτης (ΠΒ) και υπηρετούσε στην 101 ΜΠΠ-ΠΕΠ, στα Κύθηρα την 16-7-06 με δύο πράξεις πραγμάτωσε δύο εγκλήματα και ειδικότερα:

α) με πρόθεση σκότωσε άλλον ευρισκόμενος σε ήρεμη ψυχική που δεν απέκλειε την ικανότητα του να αντιληφθεί το άδικο της πράξης του και να ενεργήσει σύμφωνα με την αντίληψή του για το άδικο αυτό, και ειδικότερα περί ώρα 03.00 της παραπάνω ημερομηνίας αφού προηγουμένως είχε λάβει την απόφαση να φονεύσει τον πατέρα του Κ. Ε., ήλθε στα Κύθηρα έχοντας λάβει άδεια από τη Μονάδα του και αφού παρέμεινε κρυμμένος στο ύπαιθρο για 24 περίπου ώρες εισήλθε στην οικία των γονέων του που βρίσκεται σε αραιοκατοικημένη τοποθεσία στο 3° χιλιόμετρο της επαρχιακής οδού Ποταμού- Χώρας Κυθήρων από το παράθυρο που ο ίδιος προηγουμένως επωφελούμενος της απουσίας αυτών είχε αφήσει ανασφάλιστο, αφού πλησίασε τον πατέρα του που κοιμόταν και βρισκόταν σε κατάσταση μέθης καθότι στο αίμα του ανιχνεύθηκε οινόπνευμα σε συγκέντρωση 1,69 gr/lit αίματος, χρησιμοποιώντας το κυνηγετικό δίκαννο αυτού, μάρκας ΒΑΙΚΑΛ 12mm που ήταν κρεμασμένο πίσω από την πόρτα της κρεβατοκάμαρας, αφού το έφερε προς την δεξιά πλευρά του κρανίου του πυροβόλησε κατ' αυτού και από απόσταση 10-15 εκατοστών με πρόθεση να τον σκοτώσει, λαμβανομένου υπόψη του μέσου που χρησιμοποίησε και την περιοχή που έτρωσε, προκαλώντας του βαρεία

κρανιοεγκεφαλική κάκωση, από τα τραύματα αυτά ως μόνης ενεργού αιτίας επήλθε αμέσως ο θάνατος αυτού.

β) Με χρήση όπλου διέπραξε το κακούργημα της ανθρωποκτονίας σε ήρεμη ψυχική κατάσταση από πρόθεση και ειδικότερα στον παραπάνω τόπο και χρόνο χρησιμοποιώντας το κυνηγετικό δίκαννο του πατέρα του μάρκας ΒΑΙΚΑΛ 12mm πυροβόλησε μία φορά, και από απόσταση 10-15 εκατοστών, προς την δεξιά πλευρά του κρανίου του κοιμώμενου πατέρα του Κ. Β. διαπράττοντας έτσι το προαναφερθέν κακούργημα.

Επομένως η συμπεριφορά του εμπίπτει στις διατάξεις των παραπάνω άρθρων.

2. **Διατάσσει ομόφωνα** τη συνέχιση της προσωρινής κράτησης του κατηγορουμένου που επιβλήθηκε με το υπ' αριθμ. 2/17-7-06 ένταλμα προσωρινής κρατήσεως που διατηρήθηκε σε ισχύ για έξι ακόμα μήνες με το υπ' αριθμ. 47/07 Βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου του Στρατοδικείου, μέχρις οριστικής εκδικάσεως της προκειμένης κατ' αυτού κατηγορίας.

Αποφασίσθηκε στην Αθήνα την 30 Μαΐου 2007 και εκδόθηκε την 8 Ιουνίου 2007.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Τ.Υ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Τ.Υ.